

Свято на галявині.

Казка.

Жила собі Мишка. Маленька, сіренька, з чорними оченятами. Цього ранку сиділа вона на галявині, що знаходилася за городом дідуся і виходила прямісінько до річки. Сиділа і жалілася Цвіркуну: «Яка я нещасна! Всі мене ображають, всім я заважаю. Сиджу собі тихенько в хатній шпарині, їм крихти зі столу. Вчора приходять до хазяїв гості, а я доїдала сир. Одна дама як побачила мене, — стала кричати : «Миші! Миші!» І знепритомніла. Всі почали чимось шпурляти в мене, хотіли замазати шпарку разом зі мною, та я встигла вискочити і втекла від них. А як хазяїн ганявся за мною, коли я трохи погризла його капці! Та я ж не винна, що я — гризун.» Цвіркун слухав і співчував Миші. Потім почав нервуватися і він — до свята залишалися хвилини, а ще не прибули Сонечко, Жабка і Бджілка.

Нарешті прилетіло Сонечко.

— Який жах! Який жах! Маленька дідусева внучка збирала з картопляних листків колорадських жуків і мене з ними посадила в склянку.

Та в останню мить дідусь розгледів і розказав онучці, що я - Сонечко, приношу користь, — поїдаю тлю, — і відпустив мене. Який жах! Який жах!

Підлетіла і золотиста Бджілка. Вона теж жалілася на цю маленьку дівчинку: «Хоч би скоріше вона виростала! Не може зрозуміти, що я — не оса. Все ганялася за мною. Добре, що дідусь їй пояснив, що я корисна, — скільки меду дарую людям, лікую їх від хвороб»

Аж тут всі побачили Жабку, теж всю в сльозах:

— Сиділа я в дідусевому прудку, грілась на сонечку. Та підкрався до мене Вуж, довгий і страшний. Він хотів мене з'їсти. Ледь виплигнула з пруду. Але на цьому мої нещастя не скінчилися. Маленька внучка дідова стала шпурляти в мене каміння, підбила мою лапку. Вона не знає, яка я корисна, — скільки мошок з'їдаю!

Всі зітхали, співчували, аж поки Коник не покликав їх святкувати.

І почалося: скрипалі-цвіркуни весело грали, Бабки, Жуки, Метелики кружляли над квітами, Сонечко і Бджілка низько літали, Жабка весело плигала, Мишка плескала лапками і крутила хвостиком, а земляний Черв'ячок так вигибався, що всі кричали йому: «Браво! Браво!»

Коник посміхався. Всім було легко і весело.

Дідусь і внучка дивилися на них, сміялися і раділи цьому веселому святу на сонячній галявині.